

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Acte inaugural de la 20ª Setmana de la Ciència a Catalunya

Institut d'Estudis Catalans - 16 de novembre de 2015

Senyores i senyors,

És un honor, com a presidenta del Parlament, obrir aquest acte inaugural de la 20a Setmana de la Ciència a Catalunya.

Abans de començar les intervencions, us convido a tots a fer un minut de silenci en record de les víctimes dels atemptats terroristes de divendres a París.

Seguint l'ordre previst, cedeixo la paraula a:

Dr. Joandomènec Ros, president de l'Institut d'Estudis Catalans.

Sr. Enric Banda, patró de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació.

Sr. Lluís Jofre, secretari d'Universitats i Recerca del Departament d'Economia i Coneixement.

Gràcies per la seva intervenció. Abans de donar pas a la conferència inaugural del doctor Romain Quidant, em permetran que els adreci unes paraules per a cloure aquest torn de parlaments.

En primer lloc, vull manifestar el meu reconeixement a la Setmana de la Ciència. Són ja vint anys plantant la llavor de l'esperit científic, divulgant coneixement, generant vocacions, despertant l'interès per la ciència i la tecnologia. Vint edicions que l'han consolidada com una iniciativa d'èxit. Ha esdevingut una data assenyalada, i important, en el calendari de centenars de centres educatius. Com a país, és una iniciativa de la qual ens podem sentir orgullosos. Una mostra de la vocació de progrés que caracteritza Catalunya.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Per altra banda, també vull referir-me al fet que la ciència i la tecnologia tenen molts punts de contacte amb la política. Per començar, tant la ciència com la política són presents en tots els àmbits de la nostra vida, tot i que la major part del temps no en siguem conscients. Tot allò que fem està condicionat per la ciència i la política. Tot, cada dia, del matí a la nit. De fet, fins i tot l'hora que ens llevem, o l'hora que anem a dormir, ja vénen condicionades per la política i la ciència. Hi influeixen per exemple els canvis horaris, el fus horari en què ens trobem, els horaris comercials, o fins i tot els horaris dels transports públics. Tot decisions polítiques.

No es poden entendre les societats modernes sense ser conscients del paper que hi juguen la ciència i la política a l'hora de modelar-les. Així mateix, ambdues estan obligades a relacionar-se. El món científic necessita el suport polític per a desenvolupar la seva tasca, amb temps i recursos. Confio que a Catalunya podran trobar aquest suport en els propers temps. Un país que aspira a governar-se per a construir un futur millor no pot pensar a fer-ho d'esquena a la recerca i el coneixement científic.

A la inversa, el món polític també necessita la ciència i la tecnologia. Un repte com el de la transparència de les institucions, per exemple, que és imprescindible per a construir un país net de corrupció, que és un dels grans reptes d'aquesta legislatura, seria impensable sense les possibilitats que ofereixen Internet i les tecnologies de la informació i la comunicació. Les TIC han transformat la societat, i evidentment també la vida política. En general per bé. Tot i que de vegades, la cultura de la immediatesa que es deriva d'aquest accés permanent a la informació, genera nerviosisme i tensió.

No hem d'oblidar el valor de la paciència, no hem de perdre de vista que cada cosa té els seus temps, els seus ritmes i els seus terminis. Hi ha situacions en què cal actuar ràpid, que no admeten dilacions, i d'altres en què cal paciència. Per cert, l'origen del mot paciència no deriva de ciència ('coneixement'), sinó del llatí pati, 'patiment'. Així que davant algunes negociacions, cal patir una mica, cal que tinguem paciència. Però també optimisme, que deriva d'òptim, 'el més bo'. Toca paciència per a aconseguir l'acord més bo.

Tornant al que deia, la ciència té un paper, potser no protagonista, però sí imprescindible, en la política dels propers anys. Volem construir un nou país, un país millor. I això comporta molts reptes. I moltes de les respostes a aquests

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

reptes passen per l'àmbit del progrés científic i tecnològic. Així doncs, la política i la ciència han de col·laborar, han de disposar de punts de trobada. Al Parlament en disposem d'un, de punt de trobada, des de l'any 2008, el CAPCIT, un organisme que assessora la cambra legislativa en matèria de ciència i tecnologia. I que confiem que aviat, quan es formi govern, pugui reiniciar les seves activitats de cara a la present legislatura.

I la darrera reflexió que els volia fer avui. La Setmana de la Ciència és important no només pels coneixements que ajuda a divulgar, sinó també pels valors que ajuda a transmetre. L'esperit científic va acompanyat de valors com la curiositat pel coneixement, la voluntat d'innovar, d'obrir nous camins de progrés, i el que encara és més important, de seguir aquests camins.

L'esperit científic, en la seva vessant de la recerca, també ens recorda que cal persistència, tenacitat, que no podem defallir al primer obstacle. Aquest país, si vol un futur millor, haurà de mostrar aquests valors, la tenacitat i la voluntat d'innovar.

Acabaré amb una cita del divulgador científic Arthur C. Clarke, més conegut per ser escriptor d'obres de ciència ficció, la més destacada de les quals és 2001: Una odissea de l'espai, que va escriure que «l'única possibilitat de descobrir els límits del que és possible, és aventurant-se una mica més enllà, cap a l'impossible». Unes paraules que semblen apropiades per a definir alguns dels reptes de futur que té el nostre país. Encara més si recordem que la política és, precisament, l'art de fer possible l'impossible.

Moltes gràcies per la seva atenció.